

דף יב.

עין משפט ב.

יו"ד סימן שלא סעיף נו

נו. סב. אין תורמין מפירות שנה זו על פירות שנה שעברה, ולא מפירות שנה שעברה על פירות שנה זו, ואם תרם אינה תרומה, שנאמר היוצא שדה שנה שנה.

דף יב:

עין משפט א.

יו"ד סימן שלא סעיף קכו

קכו. קיח. הירק בשעת לקיטתו עישורו^ה, אע"פ שבא לעונת מעשרות ונגמר בשניה אם נלקט בשלישית מפרישין ממנו מעשר עני, וכן האתרוג בלבד משאר פירות האילן הרי הוא כירק^ו והולכין אחר לקיטתו בין למעשר בין לשביעית.

קכו. קיט. אע"פ שהולכין באתרוג אחר לקיטתו, אתרוג משנה השישית שנכנס לשביעית אפי' היה בגודל כזית ונעשה כככר חייבת במעשרות^ז כמו בשישית.

עין משפט ב.

יו"ד סימן שלא סעיף יט

יט. כא. תרומה גדולה בזמן הזה שהיא לשריפה משום הטומאה שיעורה בכל שהוא^ח.

ה. ממשנה ו' פ"ב דביכורים ורכבן גמליאל ובגמ' ר"ה י"ד ע"ב, והטעם שהוא גדל על כל מים ויונק לחות בכל עת עד שלוקטין אותו. ש"ך ס"ק קמ"ג.

ו. שהרי הוא דר באילן משנה לשנה ויונק בכל עת כמו ירק. ש"ך ס"ק קמ"ה.

ז. מימרא דכי אתא רבין אמר ר"י בר"ה דף ט"ו ע"ב, דלשביעית לא אזלינן בתר חנטה. ט"ז ס"ק כ"ט.

ח. דדוקא בתרומה הנאכלת חכמים נתנו בה שיעור, אבל לא כשהיא הולכת לשריפה שאז היא כדין תורה חטה אחת פוטרת הכרי. ש"ך ס"ק ל'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: ונותנה בזה"ז לכל כהן שירצה בין חבר בין עם הארץ והוא שורפה, ויכול להניחה ט ולשורפה ולהנות ממנה בשעת שריפה, אבל זר אסור ליהנות ממנה גם בשעת שריפתה, אבל שאר הנאות שאינן מכלות אותה מותרות גם לזר.^ב

הגה: תרומה שלא הוכשרה אסור לשורפה, ע"כ טוב להכשירה ל קודם המירוח כדי שתקבל טומאה ויוכל לשורפה.

יט. כב. בשנה הראשונה מהשמיטה מפרישין מעשר שני^מ וכן בשנה השנייה והרביעית ובחמישית, אבל בשלישית ובששית אחר שמפרישין מעשר ראשון מפרישין מעשר עני ונותנו לעניים, ואין בשתי שנים אלו מעשר שני. ועליו נאמר מקצה שלוש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך^ב וכו' ובא הלוי כי אין לו חלק וכו'.

יט. כג. שנת השמיטה כולה הפקר, ואין בה לא תרומה ולא מעשרות כלל, ובחוצה לארץ שאין בה שמיטת קרקע מפרישין בשנת שמיטה, בארץ מצרים ובעמון ומואב מעשר עני^ב אחרי מעשר ראשון ובארץ

ט. ולא חוששין שמא יבא לאכלה, לפי שהכהנים נזהרים בזה כיון שידוע לכל שאין היום תרומה שנאכלת. ש"ך ס"ק ל"א.

י. אבל כהן שמדליקה ונהנה ממנה מותר גם לישראל ליהנות ממנה גם אם יצא הכהן משם כיון שהודלקה בהיתר. ש"ך ס"ק ל"ג.

כ. מפסחים כ"ג ע"א, ועיינן בגאון אות מ"ו.

ל. בזילוף מים או אחד משבעת המשקין, ואז מותר לשורפה. ש"ך ס"ק ל"ד. אבל אחר מירוח שכבר נתחייב בתרומה אסור להכשירה לקבל טומאה שאסור לגרום טומאה לתרומה טהורה. ש"ך ס"ק ל"ה.

מ. ונותנו ללוי שנאמר ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל. וי"א שנותנו אף לכהן כן הביא הטור, והטעם שקנסו הלויים בימי עזרא על שלא עלו. ש"ך ס"ק ל"ז.

נ. היינו שיבא הלוי ויטול מעשר ראשון ואח"כ והגר והיתום והאלמנה דסתמן עניים ויטלו את המעשר שני של שנה זו שהוא לעניים, ולא תאכלנו בירושלים כדרך שאר השנים אלא הם יאכלו ושבעו. ש"ך ס"ק ל"ט.

ס. לפי שהם סמוכין לארץ ישראל תיקנו במקום מעשר שני שיתנו מעשר עני, כדי שיבואו שם עניי א"י ויתפרנסו ממנו. ש"ך ס"ק מ"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

סוריא מפרישין בה מעשר שני^ע כמו ברוב השנים.

ושנת השמיטה האמיתית היתה שנת השי"ג^פ.

הגה: י"א אם עכו"ם מכר פירות בשביעית לישראל וגמר מלאכתו היה ביד הישראל חייבים בתו"מ^צ, ומפריש מעשר עני כדין עמוץ ומואב.

עין משפט ג. יו"ד סימן רכ פעיף ז

ז. אמר: שנה אחת, או שנה, סתם, אסור מעת לעת. ואם נתעברה השנה, אסור בה ובעיבורה. ואם עומד בחורף ואמר: שנה זו, והיא מעוברת, אסור עד תשרי ולא אמרינן שאדר שני יעלה במקום אלול.

עין משפט ד. יו"ד סימן רכ פעיף ו

ו. היה עומד בתוך השנה, או קודם לה, ואמר: השנה זו, אסור עד תשלום השנה ומותר ביום ר"ה. ושנה זו מונים מתשרי, שאפילו אם עומד בכ"ט באלול, כיון שהגיע תשרי, מותר.

עין משפט ה. יו"ד סימן ריז פעיף א

א. נדר או נשבע מהמבושל אם דרך אותו מקום ואותו זמן שקוראין לצלי ג"כ מבושל וכן לשלוק הרי אסור בכל, ואם אין דרכם לקרוא למבושל רק בשר שנתכשל במים ובתבלינין הרי מותר בצלי ובשלוק^ק, וכן המעושן והמטוגן הולכים בהם אחרי לשון בני אדם.

ע. שהיא רחוקה מא"י ואין עניי א"י יכולים לבא שם מפרישין מעשר שני כמו ברוב השנים. ש"ך ס"ק מ"ב.

פ. וכן ימנה לעולם ז' שנים אחר ז' שנים דקיי"ל שנת החמישים עולה לכאן ולכאן. ש"ך ס"ק מ"ג.

צ. ב"י בשם כפתור ופרח. ועיין בפ"ת שהביא בשם מהר"י מטראני בח"א סי' מ"ב שהאריך לסתור פסק זה.

ק. ממשנה וגמ' בנדרים מ"ט ע"א.

עין משפט ו.

י"ד סימן שלא פניף טו

טו. יז. התבואה והזיתים שלא הביאו שלישי פטורים ר' מתו"מ, וכל שזורעה ומצמחת בידוע שהביאה שלישי.

ר. שעדיין אינו נקרא תבואה. ש"ך ס"ק כ"ה.